

MILOVÁNÍ

FRANTIŠEK TYLŠAR
(JAHODOVÝ BÁSNÍK)

MILOVÁNÍ

František Tyšar
(Jahodový básník)

VAROVÁNÍ!

Tato e-kniha je
určena pouze
osobám starším
18 let!

Už jste se někdy milovali ve verších?

Právě držíte v rukou knihu, která Vám tento nevšední erotický zážitek přináší. Je psána tak, že Vás vtáhne přímo do děje, proto při jejím čtení prožijete mnoho vzrušujících chvil.

Verše jsou o milování a všem krásném, čím erotika muže i ženu obohacuje. Sbírka obsahuje jemně eroticky laděné verše, plné romantiky. Nalezneme v ní však i silněji erotické příběhy, které se někomu mohou zdát perverzní. Těmto lidem navrhuji sáhnout po jiné knize. Ostatním, kteří „se nestydí“ a kterým není erotika a milování cizí, přinesou mnohé hezké zážitky. Budu-li citovat některé své čtenářky: „plné vzrušení, nádherných prožitků a inspirace“.

Pokud Vám některé příběhy připomenou skutečný zážitek, vezte – podobnost je čistě náhodná. Jako autor vycházím pouze ze svých zkušeností a nekonečné zásobárny fantazie.

Přeji Vám spoustu příjemných chvil a vzrušení nad mými verši.

Váš Fanda © Jahodový básník

PS:

Děkuji všem ženám, které mi vždy byly tou nejlepší inspirací, ať už při skutečném milování, nebo jen svými slovy, jež mi psaly, či obrázky, z nichž některé naleznete i v této knize...

Košilka

Závidím Tvému hřebínku,
že čechrá Tvoje vlasy...
Každý den aspoň chvílku
užívá si Tvé krásy...

Závidím Tvému polštáři,
že Tvoji tvář hladí...
Večer, když hvězdy zazáří,
k přitulení Tě svádí...

Závidím Tvojí peřince,
že může s Tebou být...
Celou noc, v každé chvílce,
sny nejkrásnější snít...

Závidím noční košilce
jemné doteky Tvého těla...
Být s Tebou v teplé postýlce,
vím, představa je to smělá...

Umět tak s magií si hrát,
to byl bych s Tebou za chvílku...
Začal bych ihned čarovat,
změnil bych se v tu košilku...

A Tvoji kůži s vůní květu,
dřív než Ti víčka zavře spánek...
Svými prsty ze sametu,
hladil bych jak jarní vánek...

Nejdřív po linii paží,
hezky něžně, pomaličku...
Pak tam, kde Tvůj výstřih stráží,
nádherné místo pro hubičku...

Užíval bych si každou chvíli,
pak prsty, jako dvě noty...
V osnově náhle objevily,
ňadra a jejich ztuhlé hroty...

Obkroužil bych je jemnou látkou,
pak křivky opsal Tvého těla...
Urazil další cestu krátkou,
Ty by ses sladkou touhou chvěla...

Pohládl bych i břicho temné,
pak odvážil se ještě níž...
Tam, kde Tvé chloupky jemné,
pod krajkou, střeží vlhkou skrýš...

Až košilku zas oblékneš
a něžné chvění ucítíš...
Snad na mne si i vzpomeneš,
protože Ti budu blíž...

Ženo

====

Jsi jako vítr v době zrání,
co prohání se mezi klasy...

Jsi jako rosa za svítání,
s odlesky noční krásy...

Máš úsměv holky z plakátu
a oči jako barvínek...

Na šíji vůni akátu
a nejmilejších vzpomínek...

Tvých vlasů dlouhá temná řeka
hebkými proudy provokuje...

Pokorně plyne, tiše čeká
a bárka něhy po ní pluje...

Jsi něžná i pyšná
jak oříšková víla...

Jsi dráždivě hříšná,
jsi krutá i milá...

Tvé tělo je mistra dílo,
hudební nástroj k pohledání...

Své struny právě naladilo
a svádí mé prsty k hraní...

Dva vrcholky hebkých hor
marně svetr ukrývá...
Jejich skálopevný vzdor
moji mysl dobývá...

Modré křivky z rifloviny
pas Tvůj i boky tají...
Snad ony jsou tomu viny,
že se mi sny zdají...

Nádherné sny o té kráse,
co za zámkem zipu zoubků...
Před očima ukrývá se,
pod příkrovem jemných chloupků...

Máš víc krás než jarní nebe,
já chtěl bych je více znát...
Já chtěl bych, milá ženo, Tebe,
hladit, líbat a milovat...

Krajina Tvého těla

=====

Znám jednu krásnou zemi,
je malá, maličká...
V mapách a atlasech však není
z ní ani cestička...

Ta země má jen dvě pohoří
a jednu vlhkou jeskyňku...
Svou vůní ke mně hovoří,
znám každou její skulinku...

Jen Tobě, lásko, patří celá
a jen já se jí toulat smím...
Tou něžnou zemí Tvého těla,
tím nejtajnějším tajemstvím...

Mé prsty, jenom z čisté lásky,
se vydávají na cestičku...
Do vlasů chodí na procházky,
pak po ramenou, za chvíličku...

Okolo Tvých prsů krouží,
jako Měsíc kolem Země...
Dobýt vrcholy moc touží,
zpočátku jen něžně, jemně...

A když první vrchol tuhne,
vzrušením se celý chvěje...
Ke druhému ruka uhne,
šťěstí se na ni už směje...

V další části mapy tiše,
ruka cestou na jih míří...
Prochází se po Tvém břiše,
směrem k jemňoučkému chmýří...

Druhá ruka první radí,
pojďme na tu cestu spolu...
Dvě dálnice stehem hladí,
nejdřív nahoru, pak dolů...

Krásně vrníš blahem celá,
když zadečku údolím...
Ruka jemně rozechvělá
hledá vlhký klínu stín...

Díky, lásko, že smím znát,
tu krajinu Tvého těla...
Hladit, líbat, milovat,
odevzdáváš se mi celá...

